

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. De quinque famelicorum peccatorum generibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 1. De quinque famelicorum peccatorum generibus.

In d. eslav.
in id Ecce
nos reliqui-
mus omnia
circa me-
nium.

Similitudo
ulchra,

ap salam.

b Matt. 5. 6.

Mundus est
famelico-
rum. & nau-
seabundo-
rum con-
gregatio.

Auauiti-
Luxuria,
ira.

Quæ superius sunt dicta, mirificè explicauit S. Bernardus; iucundis-
sima quadam similitudine. Vidi, inquit, ego aliquando quinque vi-
ros, quidni phreneticos arbitrer? Primus siquidem buccis tumentibus ma-
rinam masticabat arenam. Secundus sulphureo astans lacui exhalantem ter-
rimum foetidissimumque gestiebat haurire vaporem. Porro tertius for-
naci incubans vehementer accensæ, micantes scintillas hiantibus excipere
faucibus latabatur. Quartus supra pinnaculum templi residens, leuioris
auræ spiritum aperto attrahebat ore: & si quo minus influere videretur,
flabello sibi ventum ipse ciebat, ac si totum speraret aërem deglutire. Quin-
tus seorsim positus ridebat cæteros, ipse quoque ridendus, & maximè. Pro-
prias enim carnes incredibili quodam studio sugere laborabat: nunc ma-
nus, nunc brachium, nunc alias partes applicans ori. Miseratus homines,
causamque miseriæ seiscitatus à singulis, vnam omnibus esse reperio, vali-
dissimam vtique famem. Tunc verò macilentissimas eorum facies contem-
platus, recordabar Prophetæ gementis miserabiliter, & dicentis: *a aruit cor
meum: quia oblitus sum comedere panem meum.* Quid hæc vobis, inquit, pro-
sunt? non sunt naturales cibi: magis famem hæc prouocant, quam extin-
guant. Panis namque animæ iustitia est, & soli b *beati qui esuriunt* illam: *quo-
niam ipsi saturabuntur.* Nimirum ad imaginem DEI facta anima rationalis,
cæteris omnibus occupari potest, repleti omnino non potest: capacem
DEI, quicquid DEO minus est, non implebit. Hæc S. Bernardus.

Ex quibus licet colligere, mundum, qui hostis est CHRISTI, esse
esurientium hominum congregationem, insatiabili fame temporalia &
peritura bona appetentium; & simul verorum bonorum spiritualium & æ-
ternorum nausea laborantium. Nihil enim quod comedunt, potest illos la-
tiare; nec gustât, quod satiare illos possit: ac proinde omnes fame pereunt:
propter nauseam enim horrent spiritus cibos, qui animæ vitam conserua-
rent; propter famem verò appetunt, vorantque cibos carnis qui nunquam
illos satiant, & mortem potius inferunt: quia non sunt proprii illorum cibi.
In hac ergo huius mundi congregatione sunt quinque illa hominum gene-
ra, quæ S. Bernardus insinuauit. Quos enim putas, marinam arenam masti-
care, nisi auaros: qui terrenis bonis, & amaris, implicatisque terræ negotia-
tionibus aluntur? quos, sulphureum haurire vaporem, nisi libidinosos, qui
carnis delectationibus recreantur? quosnam, scintillas ex accensâ fornace
excipere, nisi eos, qui igne suæ coleræ astuant, & ira effreni querant vindi-
ctas? quosnam in alto collocatos, auram attrahere, nisi superbos & ambi-
tiosos, qui aura vanitatis aluntur; studentque erigere se super alios, vt ab o-

mnibus

mnibus inaniter laudentur? & quos denique, proprias carnes fugere, nisi inuidos, qui propria viscera, præ tristitia de alieno bono, consumunt? Quæ igitur phrenesis magis stulta, grauiorq; esse potest, quam famelicos homines tale cibi genus querere, aridum, tanquam arenam; sætidum tanquam sulphur; ardentem, tanquam scintillas ignis; inanem, tanquam auram; & tantæ crudelitatis, vt proprias deuorent carnes? ô stulti filij terreni Adami, qui non animaduertitis deceptionem & calamitatem vestram! ô munde fraudulente, qui promittens saturitatem, fame enecas, cruciando proprijs vitijs ipsosmet, qui tibi adhærescunt.

NE QVE N. aliud sunt vitia, quã fames quædã canina, sitisq; rabida deliciarum, honorum, ac diuitiarum, simul cum nausea bonorum cœlestium. Quid enim est auaritia, nisi insatiabilis fames *e pecunia*: quæ (vt ait Ecclesiastes) *auarus non impletur*? Quid verò gula & luxuria, nisi *dne filie sanguisuga*, quæ (vt ait Sapiens) semper *dicunt: affer, affer*: idque sibi tanquam hydropisis, quæ quò plures delicias ebibit, eò magis augetur? & quid aliud est superbia & ambitio, nisi effrenis excellentiæ & inanis honoris appetitio? quæ (vt ait Dauid) *ascendit semper*. nunquam enim contenta est ijs, quos habet; sed maiores alios semper quærit? Denique vitia sunt sicut illa quatuor, quæ Salomon dicit insaturabilia: *infernus*, scilicet *os vulua*, & *terra*, quæ non satiatur aqua: *ignis vero nunquam dicit: sufficit*. Malitiosi enim & veruti nunquam satiantur texendis fraudibus; nec carnales quarendis nouis voluptatibus; nec cupidi nouis acquirendi lucri rationibus inueniendis; nec iracundi & vltiores suis inimicis persequendis. Nam ignis iræ & colera: eorū nunquam dicit *sufficit*: & quemadmodum infernus non satiatur deuorandis animabus: sic deprauatorū hominū fames non satiatur nouis semper culpis deuorandis. Quòd si mundus non cessat peccata peccatis addere: quid mirū, si diuina Iustitia supplicia supplicijs addere non desistat? Hæc autem est vltima mundi miseria, a iustitia diuina ijs addita, quas ipse ex proprijs habet: vt sic voluptatum eius dulcedo in cruciatuum amaritudinem conuertatur. Cum enim ipsi mundani minimè cogitant, solet ira Dei fulmen supplicij pœnæque debitæ in eos mittere. Quis enim, nisi impius hic mundus ob sua scelera, causa est pestis, morborum, famis, diluuiorum, terræ motuum, aliarumque innumerabilium calamitatum, quæ in hac misera vita nos premūt, & affligunt? Neque enim si mundus non esset, qualem esse diximus, tot pœnæ & calamitates pluerent super illum: propterea enim Sapiens dixit: *g Deū non fecisse mortem, sed impios manibus & verbis suis illam accersisse*, prouocantes iniquis suis operibus Iustitiam diuinam, vt horrendis cruciatibus, varijsque mortis generibus illos castiget.

QVAMVIS autem calamitates, quas quotidie videmus & experimur,

G 2.

magnæ

Superbia.
Inuidia.

2.

Vitia sunt
fames canina.Eccl. 5. 9
1. Prou. 30. 15

Ps. 73. 23.

Prou 30. 15

Improvidos
pœna inuoluit.g Sapi. 1. 13.
16.

3.

h Apo. 16.
29i Apo. 18. 5
Mortis an
gustia.

magna sint: quæ tamē vniuerso mundo in eius fine, & singulis eius ciuibus in eorum morte eueniūt, multò erunt terribiliores. in omnibus enim certò implebitur quod S. Ioh̄nes de hac Babylone dixit, quod *h. ueniet in memoriã ante Deum*, vt eius sc. recordetur, *detq. illi calicem vini indignationis ire eius. & alibi: i quoniam peruenerunt peccata eius usque ad cœlum, & recordatus est Dominus iniquitatum eius, dixit: redate illi sicut ipsa reddidit vobis: & duplicate duplicia secundũ opera eius: in poculo, quo miscuit, miscete illi duplũ: ita vt pœnã & cruciatu, qui illi inferentur, multò sint acerbiores futuri, quàm quos ipsa intulit Iustis. Et quantum glorificauit se, & in delictis fuit, tantum date illi tormentum, & luctum.* O infelicissima ciuitas, cuius robur & potestas in tantam deueniet miseriam! ò infelicissimi ciues, quorum finis erit in horrendis aded cruciatibus & tormentis! ò misera Babylone, quomodò tam secura infides bestia aded crudeli, cuius ille scopus & mens est, vt te ad infernalem deducat specum: vbi cum illa simul, & per illam æternũ crucieris? Cur in manu tua portas aureum calicem immunditijs plenum; propter quẽ propinabitur tibi calix iræ Dei, illumq; hauries vique ad feces? Quomodò audes persequi Sanctos, cum sit venturum tempus, in quo eorundem causa & nomine duplicia sis tormenta subitura? Quomodò insatiabili tuarum delectationum famidas locum, cum sit certum: nunquam infernum cessaturum eum cruciare, qui nunquam voluit à peccando desistere? cessa, cessa à tuis culpis, nisi incidere velis in aded horrendas pœnas.

§. 2. *Vocatio diuina inuitat, monet q. nos vt ab his miserijs fugiamus.*

EX D I C T I S facile intelliges, quàm sit excellens & immensum diuina vocationis beneficium: quæ hoc agit, vt à tot malis te eripiens, de hoc mundo & hac peccatorum cõgregatione educat, nè cum illis pereas: eò enim sine illa tibi manifestat. Hæc vocatio est, quæ te exeat, vt à misera hac Ægypto, & Pharaonis tyrannide te subtrahas; ne illius plagis subijciaris. Hæc te, tanquam alterum Loth, ex spirituali hac Sodoma educit: ne te cupiditatum flammæ exurant, pereas que in æternis incendijs. Hæc est, quæ monet, vt ex maledicta hac Babylone exeas; manumque porrigit, & auxilium ad exeundum, ne extrema eius miseria te comprehendat. a *Audiui* (ait Sanctus Iohannes) *vocem de cœlo dicentem: Exite de alia Babylone magna, populus meus: vt ne participes sitis delictorum eius, & de plagis eius non accipiatis.* O diuinæ misericordiæ altitudinem, à qua beneuolum aded verbum prodit, quò nos eripiat ab ingenti aded calamitate? quænam hæc est vox de cœlo descendens, nisi vox diuinæ vocationis & inspirationis? & ad quem illa dirigitur, nisi ad populum Dei: nec solum ad populum Sanctorum, populum scilicet dilectum Domini; sed ad populum etiam fidelium, qui fide eum agnoscunt, quamuis desit illis Charitas. Dirigitur etiam ad populum Electorum, qui super faciem terræ sunt dispersi; & ad omnes ho-

i Apo 18. 4.